

Volgens vaste rechtspraak van het Gerecht en het Hof hebben partijen en dus de steunontvanger in onderzoeksprocedures betreffende steun geen recht op inzage in het dossier. Derhalve heeft het Gerecht met de vaststelling in de punten 87 tot en met 89 van het bestreden arrest blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, volgens welke geen sprake zou zijn van bijzondere omstandigheden op grond waarvan het overduidelijk is dat de verlangde inzage in het dossier moet worden geweigerd. In plaats daarvan is het volgens de rechtspraak overduidelijk dat de betrokken documenten volledig onder een uitzondering op het recht van toegang tot documenten vallen, zodat niet elk document individueel behoeft te worden onderzocht.

Bovendien is de onderzoeksprocedure betreffende steun een procedure tegen de steunverlenende staat te meer waar de steunontvangers geen recht op staatssteun zouden hebben. Bijgevolg diende met betrekking tot de vraag van de toegang tot het dossier te gelden wat het Gerecht zelf voor niet-nakomingsprocedures krachtens artikel 226 EG voor recht heeft verklaard, namelijk dat in dergelijke procedures geen recht van het publiek op toegang tot de documenten bestaat.

Het bestreden arrest leidt bovendien tot de absurde conclusie dat het publiek met het beroep op de aan transparantie gewijde regeling, namelijk verordening nr. 1049/2001 ⁽²⁾, verdergaande rechten op inzage in het dossier geniet dan de rechtstreeks bij een procedure betrokken steunontvanger die bovendien — juist omdat hij in de zin van artikel 230, vierde alinea, EG rechtstreeks en individueel wordt geraakt — het recht heeft om beroep in te stellen tegen de beschikking die de procedure beëindigt. Nog minder begrijpelijk is de verdere consequentie, dat namelijk het verzoek van de steunontvanger met een verwijzing naar de toepasselijke rechtspraak kan worden afgewezen, maar dat in het geval van een verzoek van de steunontvanger of van een niet geraakte derde die zich op de transparantieverordening beroept, een dergelijke afhandeling van het verzoek niet geoorloofd zou zijn.

Met het derde middel verwijt de Commissie het bestreden arrest dat daarin aan dezelfde uitdrukking, namelijk het woord „document” in het enkelvoud in artikel 4, lid 2, van verordening nr. 1049/2001 en in artikel 6 van de verordening, een verschillende betekenis wordt gehecht. Terwijl in artikel 4, lid 2, dit woord betekent dat bij de afwijzing elk afzonderlijk document moet worden onderzocht, legt het Gerecht artikel 6 aldus uit dat daarmee ook kan worden verzocht om toegang tot een deel van de documenten dat als administratief dossier wordt aangeduid.

Met het vierde middel stelt de Commissie dat het Gerecht artikel 255 EG schendt, voor zover het zijn beslissing niet op basis van de tekst van de regeling wordt gemotiveerd maar op zelfs los van de tekst van de regeling opgestelde eisen wordt gebaseerd.

Ten slotte voert de Commissie nog aan dat het Gerecht ten onrechte heeft vastgesteld dat de beide onderzoeksprocedures inzake de aan Technische Glaswerke Ilmenau GmbH verleende steun ten tijde van de beslissing over het verzoek om toegang tot het administratieve dossier reeds waren afgesloten, zodat de autoriteiten geen belang meer bij geheimhouding hadden, wat ten dele juist wegens de bij het Gerecht aanhangige procedures

niet klopte. Ook lijkt het Gerecht ten onrechter ervan uit te gaan dat verordening nr. 1049/2001 de eerdere rechtspraak en de toepasselijke procedurevoorschriften op het gebied van de steuncontrole achterhaald maakt.

⁽¹⁾ PB C 331, blz. 29.

⁽²⁾ PB L 145, blz. 43.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 20 maart 2007 — Arcor AG & Co. KG/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-152/07)

(2007/C 140/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Arcor AG & Co. KG

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Prejudiciële vragen

Verzetten richtlijn 90/388/EEG van de Commissie van 28 juni 1990 betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten — mededingingsrichtlijn ⁽¹⁾ — en richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) — interconnectierichtlijn ⁽²⁾ — zich ertegen dat de nationale Regulierungsbehörde (regelgevende instantie) in 2003 de exploitant van een met een openbaar telecommunicatiegebruikersnetwerk geïnterconnecteerd verbindingennetwerk verplicht om aan de op de markt dominante exploitant van het gebruikersnetwerk een bijdrage te betalen ter compensatie van het deficit dat voor de exploitant van het gebruikersnetwerk ontstaat door de beschikbaarstelling van de local loops?

Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

Moet de onverenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van een dergelijke verplichting die in een nationale bepaling wordt opgelegd, door de nationale rechter in aanmerking worden genomen in het geding over de goedkeuring van de bijdrageplicht van de exploitant van het verbindingsnetwerk?

⁽¹⁾ PB L 192, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 199, blz. 32.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 20 maart 2007 — Communication Services TELE2/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-153/07)

(2007/C 140/13)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Communication Services TELE2

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Prejudiciële vragen

Verzetten richtlijn 90/388/EEG van de Commissie van 28 juni 1990 betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten — mededingingsrichtlijn ⁽¹⁾ — en richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) — interconnectierichtlijn ⁽²⁾ — zich ertegen dat de nationale Regulierungsbehörde (regelgevende instantie) in 2003 de exploitant van een met een openbaar telecommunicatiegebruikersnetwerk geïnterconnecteerd verbindingsnetwerk verplicht om aan de op de markt dominante exploitant van het gebruikersnetwerk een bijdrage te betalen ter compensatie van het deficit dat voor de exploitant van het gebruikersnetwerk ontstaat door de beschikbaarstelling van de local loops?

Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord:

Moet de onverenigbaarheid met het gemeenschapsrecht van een dergelijke verplichting die in een nationale bepaling wordt opgelegd, door de nationale rechter in aanmerking worden genomen in het geding over de goedkeuring van de bijdrageplicht van de exploitant van het verbindingsnetwerk?

⁽¹⁾ PB L 192, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 199, blz. 32.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 20 maart 2007 — Firma 01051 Telekom GmbH/Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-154/07)

(2007/C 140/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Firma 01051 Telekom GmbH

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Prejudiciële vragen

Verzetten richtlijn 90/388/EEG van de Commissie van 28 juni 1990 betreffende de mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten — mededingingsrichtlijn ⁽¹⁾ — en richtlijn 97/33/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 1997 inzake interconnectie op telecommunicatiegebied, wat betreft de waarborging van de universele dienst en van de interoperabiliteit door toepassing van de beginselen van Open Network Provision (ONP) — interconnectierichtlijn ⁽²⁾ — zich ertegen dat de nationale Regulierungsbehörde (regelgevende instantie) in 2003 de exploitant van een met een openbaar telecommunicatiegebruikersnetwerk geïnterconnecteerd verbindingsnetwerk verplicht om aan de op de markt dominante exploitant van het gebruikersnetwerk een bijdrage te betalen ter compensatie van het deficit dat voor de exploitant van het gebruikersnetwerk ontstaat door de beschikbaarstelling van de local loops?